

Montserrat Biosca: ¿Catalunya és un país del nord dins d'un país del sud, i Catalunya del Nord un país del sud en un país del nord?

Catalunya Nord | 27-09-2020 | 21:23

Montserrat Biosca

Ahir es va celebrar la Nit de Sant Jordi, un esdeveniment organitzat per Òmnium Catalunya Nord que s'havia de fer el passat 24 d'abril però que a causa de la Covid-19 es va endarrerir uns mesos. A l'acte hi era present Montserrat Biosca, presidenta de l'entitat, que en aquesta entrevista passa balanç del lliurament dels Premis Sant Jordi d'ahir i d'altres qüestions pròpies de l'actualitat catalana. ¿L'evolució del català aquí ha evolucionat molt en positiu, però molt a poc a poc amb relació al ritme de la societat?, detalla.

Satisfeta de la Nit de Sant Jordi celebrada ahir?

Sí, estem molt contents, sobretot tenint en compte la situació actual amb el coronavirus, i realment va anar fins i tot millor del que esperàvem. Aquest any vam dubtar molt, no sabíem si fer-ho o no fer-ho, la situació era complicada. De fet, a partir de demà encara es limiten més les reunions socials, per la qual cosa hem passat ben just. Tot i així, a l'acte d'ahir tothom comprenia molt bé que era important mantenir una distància i tothom portava mascareta, i a més a més l'esdeveniment va tenir lloc a una sala relativament gran.

Un dels instants cabdals de la vetllada d'ahir va ser la lectura de la carta escrita per Jordi Cuixart.

Sí, va ser un moment molt emocionant. Em sembla increïble que aquestes persones encara estiguin a la presó. En Jordi Cuixart és una persona a qui aprecio molt, i vam poder escoltar les seves paraules a través de la lectura de Blanca de Llobet, que va ser la representant d'Òmnium Cultural a l'acte. Ella viu a l'Empordà i ve molt sovint aquí a Perpinyà, la qual cosa enforteix el nostre vincle amb la seu d'Òmnium a Barcelona.

La vostra entitat no s'atura mai. Una altra activitat habitual és la difusió del cinema en català.

Sí, aquesta activitat la fem sempre i, de fet, aquest mes d'octubre torna a començar. El que ja han començat són els cursos de català: de moment s'han iniciat amb les mesures pertinents de seguretat per evitar la propagació del virus.

Si ens centrem en Perpinyà, com viu l'arribada de l'extrema-dreta a l'Ajuntament?

Aquest any ja hem fet el lliurament de premis en un local que no pertany a l'Ajuntament, i a partir d'aquí ja veurem quina posició cal prendre. No és una decisió que depengui de mi, cal veure què en diuen els òrgans d'administració d'Òmnium i, també, el mateix Ajuntament de Perpinyà de cara al català, perquè de fet ells no s'han pronunciat fins ara. En aquests moments les prioritats dels ajuntaments és la gestió del virus, entenc que no es preocupen per gaire res més.

Com es viu el procés independentista a la capital i a la Catalunya del Nord en general?

Des de fa molt temps cada dijous se celebra una trobada al peu del Castellet, a Perpinyà, on representants de diverses entitats i associacions parlem de la situació política actual. Serveix per fer front comú davant d'una situació complexa, demà mateix diuen que el president Quim Torra serà inhabilitat...

Com ho veu, això?

Tinc la impressió que el Govern d'Espanya i el Rei es posen en un camí sense sortida. Els catalans demanen la independència des del 1714, i per moltes raons històriques no l'hem tingut mai. Sempre dic que la Guerra Civil era, en part, causa del procés d'independència de Catalunya: la repressió de Franco va eliminar gran part de la identitat catalana, és evident que el català era per ells una preocupació. I ara, fan el mateix altra vegada, d'una manera menys brutal però al cap i a la fi amb la mateixa finalitat.

Si parlem d'Òmnium Catalunya Nord, quin vincle té amb Òmnium Cultural?

Òmnium fa anys que es va fundar a la Catalunya del Nord, i des d'Òmnium Cultural tenim el vistiplau de poder usar el nom, però nosaltres som una associació de drets francesos. Tenim molt bona relació amb Òmnium, i amb delegacions com la de l'Empordà, i no en tenim més amb altres indrets per un tema de distància geogràfica, bàsicament. De fet, fa molt temps que Òmnium ens paga un dels premis que lliurem durant la Nit de Sant Jordi, i sempre el ve a entregar algun alt càrrec, com ara la Muriel Casals, en Jordi Cuixart, en Jordi Porta... Tenim una gran relació, però des del punt de vista legal som diferents, hem de pensar que la Catalunya del Nord és molt diferent de la Catalunya del Sud en aquest aspecte, l'administració no té res a veure, vaja.

Les diferències van més enllà d'aquesta qüestió administrativa, creu?

Sempre he dit que la Catalunya del Sud és un país del nord dins d'un país del sud, és a dir, amb una mentalitat treballadora, discreta, sense fer soroll; mentre que la Catalunya del Nord és un país del Sud dins d'un país del Nord. Crec que la mentalitat és molt diferent, però això no evita que hi hagi moltes relacions entre els dos territoris. Sempre hi ha hagut vincles.

També hi ha diferències en el tractament informatiu dels mitjans. Com valora la difusió del procés entre els mitjans nord-catalans?

La gent aquí no entenen el que passa a Catalunya. No és que no ho vulguin entendre, és que no ho entenen. Els mitjans no en parlen precisament per això, perquè la gent no ho entén. És un tema molt complicat i, de fet, hi ha algunes publicacions que en parlen i ho fan bé, però la gran majoria de mitjans en parlen molt poc perquè la majoria estan dominats des de París. Més enllà d'això, també hi ha un problema de llenguatge: hi ha paraules que a nosaltres ens semblen nosaltres i, en

canvi, a la molta gent d'aquí a la Catalunya Nord els hi sobten.

Quin és l'estat de salut de la llengua catalana?

L'evolució del català aquí ha evolucionat molt en positiu, però molt a poc a poc amb relació al ritme de la societat. Sempre dic que si l'aprenentatge de la llengua catalana depengués de prendre's una pastilla, la gent ho faria. El problema és que s'ha d'estudiar, d'aprendre, i això és una altra història. I encara que es facin cursos, hi ha un aspecte clau: el català ara mateix, aquí, no serveix de gran cosa. Si un dia hi ha empreses que aposten per la gent que té coneixements del català, llavors les coses canviaran. A banda, hi ha una cosa a tenir en compte: el mateix Estat francès frena l'aprenentatge del català, la seva mentalitat discrimina la llengua.

Autor: Redacció